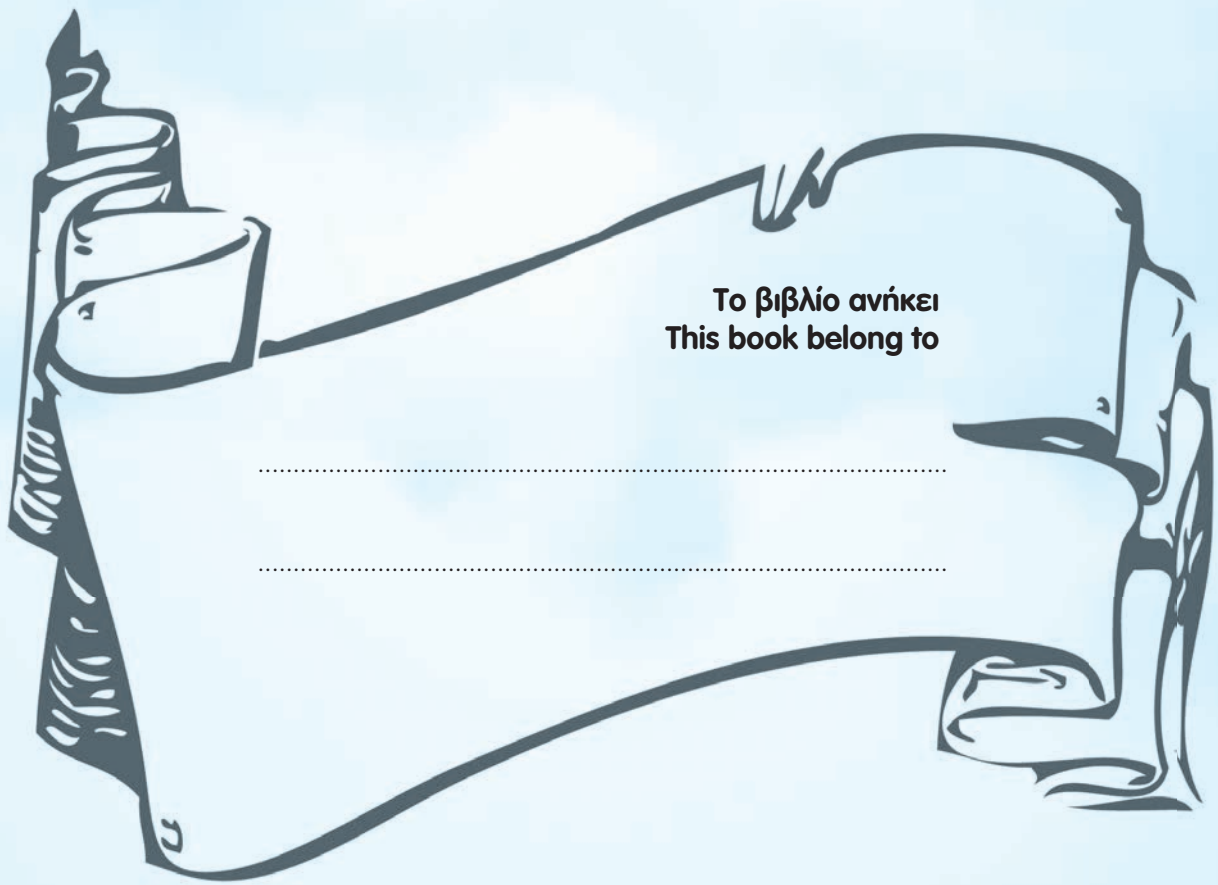

Βάνα Παπαϊωάννου

**Μια Γέφυρα αλλιώτικη
από τις ... άλλες
και ο Δράκος του Νερού**

Το βιβλίο ανήκει
This book belong to

.....
.....

Χαλκίδα 2014
Halkida 2014

Αφιερωμένο σ' εκείνους που μας χαρίζουν το κλειδί
για την προσωπική μας δημιουργικότητα.

Dedicated to whom they offer us the key of personal creativity.

Vana Papaioannou

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Χαιρετισμός

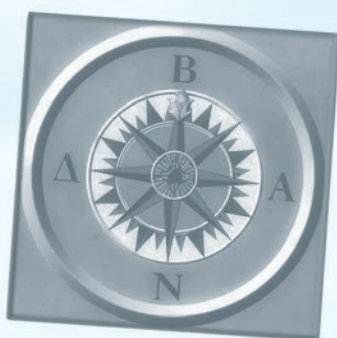
Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΥΒΟΙΑΣ για πρώτη φορά δημιουργεί και υλοποιεί μία πολιτιστική εκπαιδευτική δραστηριότητα με ωφελούμενους τους μαθητές σχολείων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, προκειμένου να τιμήσει τον Χαλκιδέο συνθέτη Νίκο Σκαλκώτα, με αφορμή τα 110 χρόνια από τη γέννησή του.

Με την προσδοκία ότι η καλλιέργεια και η εκπαίδευση των παιδιών μέσα από τις τέχνες μπορεί να είναι ο αντίποδας σε κάθε προσπάθεια κατάργησης των αξιών στην κοινωνία και εξάλειψης της πολιτιστικής ταυτότητας, καλωσορίζουμε το μουσικό παραμύθι «Μια Γέφυρα αλλιώτικη από τις ... άλλες και ο δράκος του νερού» στην παιδική αναγνωστική αγκαλιά του νομού μας.

Με καλλιτεχνικό φορέα υλοποίησης το Εργαστήρι Καλλιτεχνικής Παιδείας και τη συγγραφική κατάθεση της πιανίστριας και μουσικοπαιδαγωγού κυρίας Βάνας Παπαϊωάννου, αισθανόμαστε περήφανοι που πρωτοπορούμε εκπαιδευτικά και πολιτιστικά.

Τέλος, προσπαθώντας να ατενίσουμε πιο αισιόδοξα τα μελλούμενα, κρατούμε ως παρακαταθήκη μία μόνο φράση του παραμυθιού...

Οι μικροί αγγάζουν τον κόσμο...

Ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Εύβοιας
Φάνης Σπανός

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ...

Τα παραμύθια δεν είναι μόνο ψυχαγωγία για τα παιδιά.
Είναι το μέσο που τα βοηθά να αποκαλύψουν την εσωτερική τους φύση,
με τις άπειρες ηθικές και πνευματικές της δυνατότητες,
αλλά και ο πιο άμεσος τρόπος για να οδηγηθούν
με ασφάλεια στην ωριμότητα.

Με βάση τα παραπάνω δημιούργησα το μουσικό παραμύθι
“Μια Γέφυρα Αλλιώς από τις ... άλλες και ο Δράκος του Νερού”,
το οποίο είναι αφιερωμένο στη ζωή και το έργο του Νίκου Σκαλκώτα,
προκειμένου να προσφέρω στα παιδιά την ευκαιρία,
μέσα από μία συναυλία, να αυτενεργήσουν ως ακροατήριο
και να συμμετάσχουν έμπρακτα στην εξέλιξη μιας μυθοπλασίας
μέσω της μουσικής ακρόασης.

Τι ευελπιστώ από αυτή την αναγνωστική μουσική ενσυναίσθηση;

Τα παιδιά να συνειδητοποιήσουν πως, όταν διαβάζουμε βιβλία
και ακούμε μουσική, νιώθουμε τον κόσμο να κινείται
γεμάτος δυνατότητες, νιώθουμε πως ο κόσμος μας δεν είναι στενός ...
αλλά σε κάθε σελίδα πλαταίνει λίγο περισσότερο,
όπως ακριβώς μας κάνει η ακρόαση της μουσικής
και ίσως η μουσική του Νίκου Σκαλκώτα.

Χαλκίδα, Νοέμβριος 2014

Η συγγραφέας,

Βάνα Παπαϊωάννου

Απόσπασμα της εισήγησης που παρουσιάστηκε στις εργασίες του 1ου Παγκόσμιου Συνεδρίου Μουσικής “Γραμμές και κύκλοι – μουσικές γραφές” στην Κοζάνη, που πραγματοποιήθηκε στις 22 Αυγούστου 2014 στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αιανής

... Αξιότιμοι κύριοι διοργανωτές, αγαπητοί σύνεδροι, κυρίες και κύριοι,

Η μουσική εκπαίδευση σαν πολυδιάστατο ζήτημα σχετίζεται άμεσα με τη γενικότερη μόρφωση πάνω στον πολιτισμό και την τέχνη.

Επίσης, είναι ήδη γνωστό πως η μουσική εκπαίδευση οφείλει να είναι συνδεδεμένη με την κινητική, νοητική και συναισθηματική εξέλιξη των παιδιών. Έτσι, θα μπορούσε να πει κανείς π.χ. (στα πλαίσια της σχολικής ζωής) ότι σε ένα μικρό παιδί δε θα θέσουμε ως κύριο στόχο να του μάθουμε θεωρία και νότες στο πεντάγραμμο, αλλά θα επιδιώξουμε να βιώσει τη μουσική εμπειρικά, μέσα από το τραγούδι, την κίνηση, τον αυτοσχεδιασμό, κλπ. Ενώ, αντίστοιχα, σε ένα μεγαλύτερο παιδί θα προσπαθήσουμε να του μεταδώσουμε το βάθος και τη δύναμη της μουσικής εμπειρίας με όλα τα διαθέσιμα μέσα αλλά και τη σύνδεση της με την ιστορία και τις άλλες τέχνες.

Υπάρχει, όμως, και ένα σημαντικό κομμάτι της μουσικής εκπαίδευσης το οποίο έχει υποτιμηθεί και αυτό δεν είναι άλλο από τον ρόλο της στην κατάρτιση ευαίσθητων ακροατών, διότι απλά, η ακρόαση της μουσικής είναι τέχνη. Μία τέχνη την οποία, αν την είχαμε διδάξει πολύπλευρα και διαθεματικά, θα ήμασταν όλοι κερδισμένοι, οι μουσικοί, οι καθηγητές, τα ωδεία, οι ορχήστρες, οι μαέστροι, οι συνθέτες αλλά και οι ακροατές ... αφού ο κόσμος της μουσικής έχει ανάγκη από όλους μας!

Με το παραπάνω σκεπτικό και με έκδηλη την ανησυχία μου γιατί οι αίθουσες των συναυλιών δε γεμίζουν ασφυκτικά με νέους και παιδιά, με αναπάντητο το ερώτημα γιατί οι ορχήστρες μας δεν αποκτούν πια φανατικούς ακροατές [επιτρέψτε τη χρήση του όρου] κατάρτισα μια εκπαιδευτική μουσική πρόταση η οποία θα μπορούσε να καλύψει τις ανάγκες ενός εκπαιδευτικού προγράμματος για ορχήστρα ή σύνολο μουσικής δωματίου ή ακόμα και ενός μικρού ρίαπο ensemble με σκοπό μέσα από την παρουσία μιας συναυλίας να κερδίσουμε το ενδιαφέρον των παιδιών και να τα κάνουμε να επιθυμούν να ονειρευτούνε μέσα από τη μουσική.

Δράπτοντας την έμπνευση από τον εορτασμό των 110 χρόνων από τη γέννηση του Νίκου Σκαλκώτα, δημιούργησα ένα Διαθεματικό Συμμετοχικό Μουσικό Παραμύθι για παιδιά με θέμα τη μουσική προσωπικότητα του Νίκου Σκαλκώτα και τα δύο είδη μουσικής σημειογραφίας, την παρασημαντική μουσική γραφή και δυτική μουσική σημειογραφία και τα ακούσματα που τις εκπροσωπούν.

Η Αλλιώπικη Γέφυρα είναι ένα διαφορετικό μουσικό παραμύθι βασισμένο

- στο βιβλίο “Νίκος Σκαλκώτας, ένας συνθέτης που θέλουν να τον αγαπήσουν τα παιδιά”,
- στην ακρόαση μουσικών θεμάτων από έργα του Νίκου Σκαλκώτα και των Μουσουργών που μαθήτευσε,
- στην οπτική εξοικείωση της παρασημαντικής μουσικής γραφής και της δυτικής μουσικής σημειογραφίας, αλλά και στις μελωδίες της ευρωπαϊκής του μουσικής παιδείας, η οποία τον οδήγησε συνθετικά σε νέους μουσικούς τόπους.

Η διαδραστική μουσική παρουσίαση του παραμυθιού σε μορφή εκπαιδευτικής εκδήλωσης περιλαμβάνει

- συμμετοχική αφήγηση,

- ενεργητική ακρόαση ζωντανής μουσικής,
 - ελεύθερη ζωγραφική απεικόνιση των ηχητικών δρώμενων που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της εξέλιξης του παραμυθιού με βάση τη μουσική σημειογραφία,
 - οπτική απεικόνιση των ηχητικών δρώμενων που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της εξέλιξης του παραμυθιού,
 - ψηφιακή προβολή εικόνων δυτικής μουσικής σημειογραφίας και παρασημαντικής σημειογραφίας,
- με σκοπό τη μύηση των παιδιών στον κόσμο της μουσικής αλλά και τις έννοιες των μουσικών ειδών, της μουσικής σημειογραφίας και γραφής, των μουσικών οργάνων και των καλλιτεχνικών ρευμάτων ενώ παράλληλα προσδοκεί στην ευαισθητοποίηση πάνω σε θέματα που αφορούν την κοινωνική αλληλεγγύη και την αρχιτεκτονική ιστορία ενός του τόπου μέσα από τη βιωματική εμπειρία.

Το παραμύθι " Μια Γέφυρα Αλλιώς από τις ... άλλες και ο Δράκος του Νερού" επιθυμεί να παρουσιάσει συνειρμικά και να σχολιάσει τις εξής έννοιες:

Ο μύθος ... στοιχείο πολιτισμού που μπορεί να γεννήσει η αρχιτεκτονική επιστήμη,

Η γέφυρα ... η αγάπη του συνθέτη για δημιουργία μέσα από διαφορετικά ρεύματα,

Τα απέναντι κομμάτια της στεριάς ... ο κόσμος της Δυτικής Κλασικής Μουσικής [Δυτ. Μουσική Σημειογραφία] και ο αντίστοιχος της Ελληνικής Παραδοσιακής Μουσικής [προφορική μουσική παράδοση και η σχέση της με την παρασημαντική γραφή],

Ο δράκος ... ο διαχωρισμός, η απόρριψη και η υπανάπτυξη κάθε κοινωνικού ιστού,

Τα παιδιά ... η ένωση και η ανάπτυξη μιας κοινωνίας,

Η ορχήστρα ... μουσική σχέση ανάμεσα στον μουσικό εκτελεστή και τον ακροατή

Ο γλάρος ... η κοινωνική ευαισθησία των Φορέων Πολιτισμού

Η ζωγραφική απεικόνιση της μουσικής και τα μουσικά παιχνίδια ... η ελεύθερη έκφραση της δημιουργικότητας μέσα από την τέχνη,

Τα μπαλόνια ... η επιθυμία για ανάπτυξη κάθε είδους δραστηριοποίησης μέσα από την παιδεία,

Τα θαλάσσια ρεύματα του Ευρίπου ... τα μουσικά ρεύματα (κλασική μουσική, ατονικότητα, δωδεκαφθογγισμός) αλλά και η παραδοσιακή μουσική με τις τροπικές της δομές (Ήχους της βυζαντινής μουσικής, Μουσικοί δρόμοι, Μακάμ κ.τ.λ.).

Το παραμύθι στοχεύει να δείξει πως μια συναυλία μουσικής μπορεί

- να χωρέσει μέσα σε λίγο χρόνο πολλές δεκαετίες της ιστορίας της μουσικής,
 - να μας ξεναγήσει σε τοπία, θάλασσες και φυσικά φαινόμενα
 - να μας παρουσιάσει μουσικές που γράφονται δυτικότροπα, αλλά παίζονται κι αλλιώς... ασυγκέραστα
 - να μας δείξει πως μια ορχήστρα και ένας μαέστρος δεν ανήκουν μόνο στις μουσικές παρτιτούρες αλλά ανήκουν κυρίως στους ακροατές τους
 - να μας αποδείξει πως η επίσκεψη ενός σχολείου σε μια συναυλία μπορεί να αφορά κι άλλες ειδικότητες εκπαιδευτικών συναδέλφων μέσω μιας διαθεματικής αντιμετώπισης
- και τέλος να μας διδάξει ότι τα μουσικά βιώματα της παιδικής ηλικίας είναι αυτά τα οποία μας

προσδιορίζουν πολιτιστικά στο μέλλον.

Πριν όμως προχωρήσω στην παρουσίασή μου, θα ήθελα να ευχαριστήσω:

- τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της πόλης μου, Χαλκίδας και τον Αρχιμουσικό της, κ. Πέτρο Πρόκο, όπου μέσα από μία σύντομη συνεργασία μου και παρακολουθώντας τη συναυλία τους ζωή, μου δόθηκε η έμπνευση της κεντρικής ιδέας του παραμυθιού και των δύο κόσμων που αντιστοιχούν στα δύο είδη των μουσικών γραφών και των μουσικών που εκπροσωπούν.

- τους μικρούς μαθητές μου στο Εργαστήρι Καλλιτεχνικής Παιδείας Βασιλικού, οι οποίοι μου εμπιστεύτηκαν το όνειρο τους για το πώς θα ήθελαν μια συναυλία μουσικής και επίσης τους συναδέλφους μου Θωμά Παναγόπουλο και Χρύσα Τσάλλα για την τεράστια καλλιτεχνική και ηθική τους συμπαράσταση στην υλοποίηση αυτής της προσπάθειας

- τη φίλη και πιανίστα Δέσποινα Λαθούρα και τον καλλιτεχνικό Δ/ντη του Ωδείου Μαρσούας, Δημήτρη Μακρή, για τους πολύτιμους πρακτικούς μουσικούς σχολιασμούς τους και τη μουσική τους σύμπραξη

- την Κωνσταντίνα Καλούση-Κατσώνη, κάτοχο μεταπτυχιακού στη Διδακτική της Ιστορίας και των Νέων Ελληνικών, για την γλωσσική επιμέλεια του όλου εγχειρήματος και τις φιλόλογους Μαρία Παπαφράγκα και Γεωργία Πετρογιάννη

- τη θεατρολόγο Γεωργία Κακαρά, για τις προτάσεις για το “πριν και το μετά” μιας συναυλίας

- τον καθηγητή κλασικών κρουστών, Σπύρο Λιγκώνη, για τα παραδείγματα και τις υποδείξεις του στα ρυθμικά στοιχεία και ostinati του παραμυθιού

- την κυρία Λένα Ξαρχά, C.E.O of Valkaniki LTD, για τις πολύτιμες μεταφραστικές υπηρεσίες

- την Αντιδήμαρχο Πολιτισμού και πρόεδρο του Δ.Ο.Α.Π.ΠΕ.Χ..κ. Λίλιαν Ζλακώνη για την από ετών συνεργασία σε θέματα πολιτισμού και παιδαγωγικής

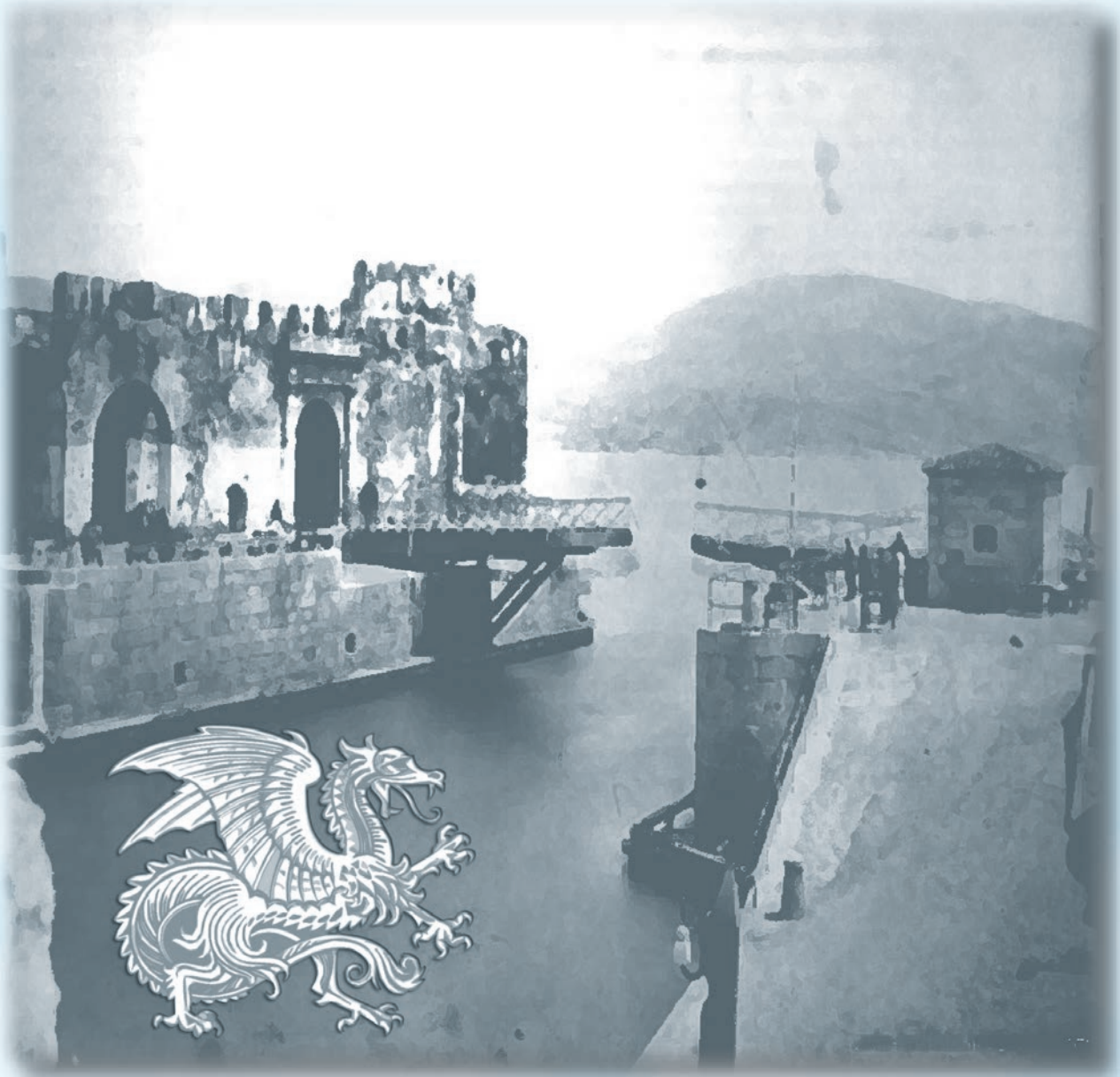
- την κ. Θάλεια Καλαμπαλίκη για την ηθική και την πρακτική υποστήριξη της σε όλη την πορεία αυτού του εγχειρήματος

- τον καθηγητή μου κ. Κωστή Δεμερτζή για τις γνώσεις που μετέδωσε και την αξία του μουσικού ήθους που μου εμφύτευσε

Τέλος, τα χαμόγελα και τους καλούς λόγους όλων εκείνων των καθημερινών ανθρώπων της πόλης μου, που συναντώ σε εκείνες τις στενές λωρίδες της στεριάς που τις σκίζει ένα κομμάτι θάλασσας και καταμαρτυρούν το μεγάλο μυστικό της μουσικής που δεν είναι άλλο από τη μοναδικότητα της κάθε στιγμής, όπως μοναδική είναι η κάθε συναυλία ...

Μια Γέφυρα αλλιώτικη από τις ... άλλες και ο Δράκος του Νερού

Μια φορά κι έναν καιρό
ήταν ένας πετρόκαρδος Θαλάσσιος Δράκος
που ζήλεψε την επικοινωνία και την ομόνοια
μεταξύ των κατοίκων δύο όμορφων πολιτειών,
όπου ήταν χτισμένες αντικριστά
και τις χώριζε μόνο ένα στενό κομμάτι θάλασσας.

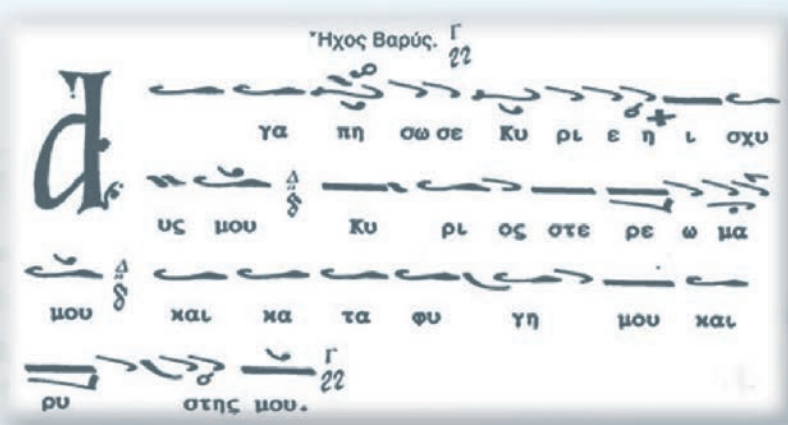
Στη μία πολιτεία, αυτή της Δύσης,
οι κάτοικοι άκουγαν κλασική μουσική
και την έγραφαν κάπως έτσι ...
Ντο, Ρε, Μι, Φα, Σολ, Λα, Σι,

Μιλούσαν ελληνικά, ιταλικά, γαλλικά,
γερμανικά και αγγλικά
και έφτιαχναν μεγάλες ορχήστρες.
Αγαπημένος τους χορός ήταν το Βαλς
και εννοείται πως τραγουδούσαν
με φωνές περίτεχνες
όπως ακριβώς στην Όπερα.

Στην άλλη πολιτεία,
στην πολιτεία της Ανατολής
οι κάτοικοι μιλούσαν μόνον ελληνικά,
άκουγαν βυζαντινή μουσική
και έγραφαν τις μουσικές τους γραφές
κάπως αλλιώς...
Με το ...Πα, Βου, Γα, Δη, Κε, Ζω, Νη

Οι ήχοι αυτοί έβγαιναν μέσα από έναν
πανέμορφο ναό που τον ζήλευαν
μέχρι και τα χρόνια αλλά
και οι αιώνες, τον μεγαλόπρεπο
Ναό της Αγίας Παρασκευής.

Και κάθε άνοιξη οι ψάλτες
από την πολιτεία της Ανατολής
και οι μουσικοί από την πολιτεία της Δύσης
συναντιόντουσαν στο πιο στρογγυλό κομμάτι της μιας παραλίας
και κρατώντας λευκά κεριά
έψαλλαν και έπαιζαν μαζί μουσική.

Παραλία, Στρογγυλό Χαλκίδας

Λίγο παραπέρα οι κάτοικοι της πολιτείας της Ανατολής ξανάκουγαν μια παρόμοια μουσική που την ονόμαζαν δημοτική ή παραδοσιακή μουσική ενώ οι πιο νέοι έπαιζαν και τραγουδούσαν μια μουσική που την έλεγαν ρεμπέτικο!

Οι ορχήστρες που δημιουργούσαν οι κάτοικοι της Ανατολής δεν έμοιαζαν με αυτές των κατοίκων της Δύσης γιατί ήταν φτιαγμένες με λιγότερα άτομα και αντί για κλίμακες έπαιζαν ταξίμια...!

Υπήρχαν όμως και κάποιες φορές που οι κάτοικοι από τις δύο πολιτείες έμπλεκαν και ταίριαζαν τις μουσικές τους ταυτόχρονα και έστηναν τραγούδια και χορούς.

Κάποιο γκρίζο ξημέρωμα, ο δράκος της ιστορίας μας, βούτηξε, στα βαθιά νερά της θάλασσας, για να κρυφτεί και καθώς κολυμπούσε, κατέστρωσε ένα τρομερό σχέδιο...

Το επόμενο πρωί, πριν ο ήλιος ανατείλει για τα καλά, πέταξε τρεις φορές πάνω από τις δύο πολιτείες και μετά άρχισε να φυσά από το στόμα του, όχι φλόγες αλλά έναν περίεργο Άνεμο...

Όσοι αφουγκράστηκαν αυτόν τον τρομερό Άνεμο, τον αναγνώρισαν...
Ήταν όμως πάρα πολύ αργά για να κάνουν κάτι.

Ο άνεμος της ζήλιας και της δikhόνοιας, (έτσι τον έλεγαν)
είχε σκεπάσει όλη τη γέφυρα που ένωνε τις δύο πολιτείες.

Σε λίγες ώρες οι κάτοικοι των δύο πολιτειών
άρχισαν να ζηλεύουν ο ένας τον άλλον,
η μία πολιτεία να κατηγορεί τη μουσική γραφή της άλλης πολιτείας
και το ένα κακό συμβάν να διαδέχεται το άλλο.

Στην τέλεια δράση αυτού του Ανέμου,
που έκρυβε για πολλά χρόνια
ο Δράκος του παραμυθιού στα σπλάχνα του,
ένα δεν είχε υπολογίσει,
**την αντίσταση των παιδιών που έμεναν
στις δύο πολιτείες ...**

Βλέπετε ο δράκος θεωρούσε την παρουσία
των παιδιών μικρή και ασήμαντη!

Δεν ήξερε όμως, ότι υπήρχαν κάποια παιδιά
που είχαν εμβολιαστεί με ένα
ειδικό φάρμακο που περιείχε
το αντίδοτο του ιού του Άσπρου Ανέμου
που το ονόμαζαν μικρόβιο
της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Έτσι λοιπόν, την επόμενη μέρα του συμβάντος,
ένα μικρό θαρραλέο αγόρι, ο Νίκος ... Σκαλκώτας στο επίθετο,
κατάφερε να βρει το δρόμο μέσα στο θολό ορίζοντα
και να συναντήσει έναν πολυταξιδεμένο και σοφό γλάρο που έμενε
στο καμπαναριό ενός **μεγαλόπρεπου ναού της μιας πολιτείας,
αυτού της Αγίας Παρασκευής,**

και με λυγμούς του ζητήσε να πολεμήσουν μαζί τον Δράκο της
ιστορίας μας και να τον παρακάλεσε να του υποδείξει τον τρόπο
που θα μπορούσε να στήσει μία νέα γέφυρα επικοινωνίας
γιατί ξαφνικά έχασε όλους του φίλους του,
σταμάτησε να μοιράζεται τα παιχνίδια του,
τα βιβλία και τις ζωγραφιές του
και το κυριότερο σταμάτησε **να εξερευενά τον κόσμο μαζί τους.**

Μα τα μικρά μεγέθη του Νίκου και του γλάρου θα μπορούσαν να αναμετρηθούν μπροστά στο εκτόπισμα ενός δράκου ρώτησαν τα περιστέρια που έμεναν στο δεξί κλίτος του ναού;

Για να γίνουμε μεγάλοι μπροστά στο Δράκο πρέπει να συνεργαστούν όλες οι δυνάμεις μας και να ενώσουμε τις γνώσεις μας. Γι' αυτό θα χρειαστούμε τη βοήθεια του παππού σου, διότι μόνο αυτός ξέρει τους μυστικούς κανόνες μιας ολικής συνεργασίας, *είπε ο σοφός γλάρος στο Νίκο και τα περιστέρια.*

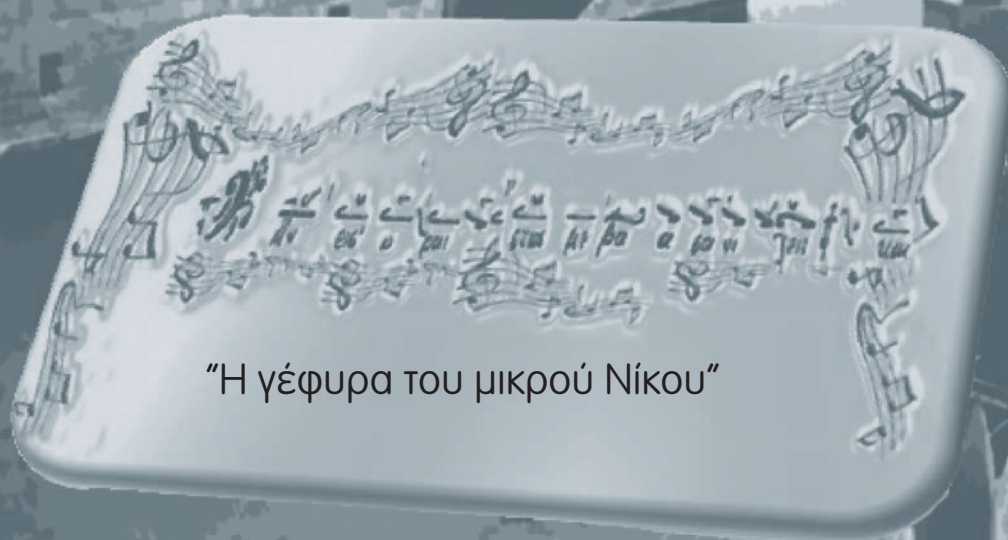
Βλέπετε ο παππούς του Νίκου ήταν μουσικός που έπαιζε στη Φιλαρμονική ορχήστρα της μιας πόλης και όπως και να το κάνουμε, όταν κανείς συμμετέχει σε μια όρχηστρα, το πρώτο που πρέπει να κάνει επιτυχώς είναι να μάθει να συνεργάζεται...ολικώς!

Και έτσι και έγινε, ο παππούς του Νίκου του πρότεινε μια ιδέα μαγική, που θα μπορούσε να την πει κανείς έξυπνη αλλά και τρελή, τη δημιουργία μιας **Γέφυρας ... Αλλιόπικης από τις άλλες!**

Μιας γέφυρας που θα ήταν αόρατη αλλά και πιο ισχυρή από τον Άσπρο Άνεμο του Δράκου.

Μιας γέφυρας που δε θα μπορούσε να τη δει, κανένας δράκος, μια "γέφυρα" από αόρατα, αλλά ισχυρά υλικά, όπως αυτά της αγάπης, της μουσικής τέχνης και της αλληλεγγύης.

Βλέπετε ο Δράκος της ιστορίας μας δεν ήξερε τι είναι η μουσική και τι είναι το συναίσθημα,
... γιατί γεννήθηκε σε μια πολιτεία όπου απαγορευόταν
- να έχεις συναισθήματα,
- να έχεις φίλους,
- να ακούς μουσική,
- να τραγουδάς,
- να γράφεις ποιήματα,
- να τρως παγωτό και να παίζεις
και επιτρεπόταν μόνο
να συγκεντρώνεις πάνω σου δυνάμεις εξουσίας...

The Dragon City

Την επόμενη μέρα λοιπόν, που ήταν σαν τη σημερινή, ο μικρός Νίκος συνάντησε μυστικά τα παιδιά από τις δύο πολιτείες, την κυρά – Σελήνη, τους υπόλοιπους γλάρους που έμεναν στο καμπαναριό του μεγαλόπρεπου ναού της Αγίας Παρασκευής και με τη βοήθεια των φίλων του παππού του, που ήταν κι αυτοί μουσικοί της ορχήστρας, και χωρίς να το πάρει είδηση ο Δράκος, ξεκίνησαν να φτιάξουν αυτή την Αλλιώτικη Γέφυρα ... με τον πιο παράδοξο τρόπο.

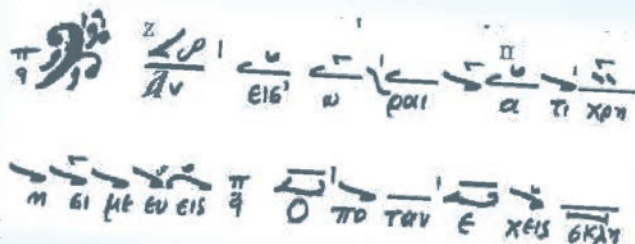
Το επόμενο σούρουπο, ο γλάρος, ο πολύτιμος αυτός φίλος τους, αφού πέταξε τρεις φορές γύρω από το καμπαναριό της Αγίας Παρασκευής, πήρε στο ράμφος του κορδέλες που είχαν κρεμασμένους ήχους κι από τις δύο πολιτείες και τις άπλωσε στα απέναντι κάστρα ακολουθώντας μια πυξίδα που είχε σαν σημεία: το Βορρά με τις μουσικές του, το Νότο με τα παραμύθια του, την Ανατολή με τις οικογένειες των μουσικών της οργάνων και τη Δύση με τα τραγούδια της.

Με τη σειρά της βοήθησε και η Σελήνη η οποία έδεσε με συννεφομανταλάκια, κορδέλες από αστερόσκονη, ώστε να φτιαχτεί ακόμη πιο στέρεα... αυτή η περίεργη γέφυρα!

Κι όταν τελείωσε η κατασκευή της, ξέρετε τι έγινε;

Χιόνισε και τα παιδιά κι από τις δύο πολιτείες άρχισαν να περπατάνε πάνω σε αυτή τη γέφυρα κρατώντας στα χέρια τους τις αγαπημένες τους πολύχρωμες μπαγκέτες μέσα από τις οποίες ζωγράφιζαν όλα τα όνειρα που έκαναν, όταν άκουγαν μουσική.

Μέχρι να ακουστούν όλες οι μελωδίες του παραμυθιού, που άλλες ήταν γραμμένες με το ... ΠΑ, ΒΟΥ, ΓΑ, ΔΗ, ΚΕ, ΖΩ, ΝΗ

και άλλες με το... ΝΤΟ, ΡΕ, ΜΙ, ΦΑ, ΣΟΛ, ΛΑ, ΣΙ

τα παιδιά κατάφεραν να συναντηθούν, να αναπνεύσουν τον καθαρό αέρα της αγάπης και της αλληλέγγυης και να ανταλλάξουν τις μουσικές τους, τα τραγούδια τους αλλά και τις ζωγραφιές τους.

Ο μικρός Νίκος Σκαλκώτας είχε δίκιο !

Οι ενώσεις των μουσικών ειδών και των μουσικών γραφών
είχαν φτιάξει κάτι πολύ σταθερό και πολύ υψηλό!

Μια ανθρώπινη γέφυρα επικοινωνίας !

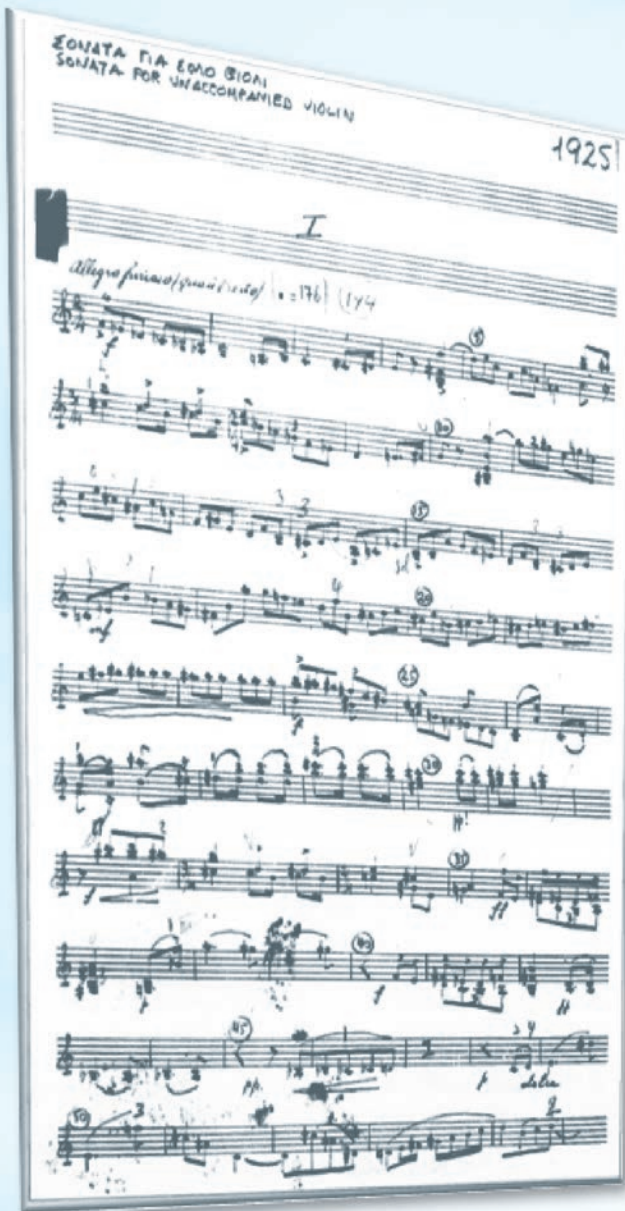

Κι όταν οι δάσκαλοι και οι γονείς είδαν ότι τα παιδιά τους κατάφεραν να φτιάξουν μια σπουδαία τέτοια γέφυρα, έστειλαν κι εκείνοι με τη σειρά τους κάτι κόκκινα μπαλόνια, που έμεναν σε ένα Κόκκινο Σπίτι, μέσα στα οποία είχαν τοποθετήσει τα δικά τους όνειρα και τις δικές τους μουσικές.

Όταν ο Δράκος είδε τα κόκκινα μπαλόνια διαπίστωσε την αποτυχία των δυνάμεων του και του σχεδίου, βούτηξε από το θυμό του στο στενό κομμάτι θάλασσας που χώριζε τις δύο πολιτείες και κρύφτηκε για πάντα στο βυθό του!

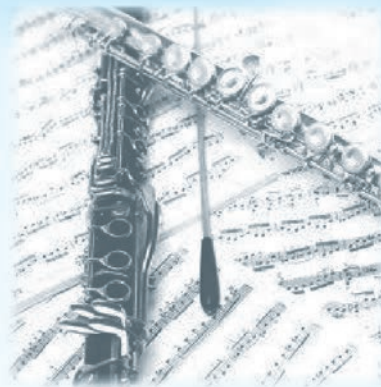

Κι από τότε, κολυμπά
πάνω-κάτω,
κάτω-πάνω
δημιουργώντας υπόγεια ρεύματα
που παρασύρουν
την υδάτινη ροή της θάλασσας
που χώριζε τις δύο πολιτείες,
κάθε 6 ώρες

Χρόνια αργότερα
το μικρό αγόρι,
ο Νίκος ... Σκαλκώτας,
παρατηρώντας τα θαλάσσια
ρεύματα από την γέφυρα
του παραμυθιού μας,
που την ονόμασαν
Γέφυρα του Ευρίπου...
πολύ περίεργο όνομα
δεν νομίζετε,
έφτιαξε μία δική του
ξεχωριστή μουσική
όχι με 7 νότες, αλλά με 12 νότες.

Τα χρόνια πέρασαν,
κι ο ήρωας της ιστορίας μας
συνέχισε να πιστεύει
σε όλους τους τρόπους
των μουσικών γραφών,
συνέχισε να πιστεύει
ότι **πάντα οι μικροί αλλάζουν τον κόσμο...**
συνέχισε να πιστεύει
στις μουσικές γέφυρες
και στη μυστική δύναμη που κρύβουν στα θεμέλιά τους
και εννοείται πως συνέχισε να πολεμά δράκους.

Για αυτό αποφάσισε να σπουδάσει μουσική,
να γίνει συνθέτης και να συνθέσει αργότερα
36 όμορφους χορούς
που αγκαλιάζουν ταυτόχρονα τις μουσικές
από τις δύο πολιτείες του παραμυθιού!

Κι όπως σε όλα τα παραμύθια
έζησαν αυτοί κι εμείς καλά αλλά και η μουσική καλύτερα,
γιατί διαβάσαμε το παραμύθι
της Αλλιώτικης Γέφυρας και του Δράκου του Νερού
και μάθαμε ότι μέσα από τη συνεργασία και την αλληλεγγύη
μπορούμε **να νικήσουμε κάθε είδους Δράκους ...**
όσο φοβεροί κι αν είναι ...!

Όταν τα παραμύθια γίνονται αλήθεια....!

Βιογραφία του Νίκου Σκαλκώτα

Ο Νίκος Σκαλκώτας γεννήθηκε στη Χαλκίδα, στις **8 Μαρτίου 1904**.

Ο πατέρας του **Αλέκος** και ο θείος του **Κώστας** ήταν μουσικοί στη **Φιλαρμονική Ορχήστρα της Χαλκίδας**. Μάλιστα, το πρώτο βιολί του μικρού Νίκου το έφτιαξε ο πατέρας του, από τον οποίο πήρε τα πρώτα μαθήματα μουσικής, σε ηλικία πέντε ετών, **ενώ λένε ότι η μητέρα του του τραγουδούσε συχνά δημοτικά τραγούδια**.

Στη γειτονιά του, που ήταν δυο δρόμους παραπάνω από την εκκλησία της **Αγίας Παρασκευής**, ο μικρός Νίκος πλάθει τα μουσικά του όνειρα .

Όταν γίνει 6 χρονών, η οικογένειά του, θα μετακομίσει στην Αθήνα για να τον στείλουν σε ένα μεγάλο σχολείο μουσικής, το Ωδείο Αθηνών, για να μάθει βιολί, πιάνο κι άλλα πολλά μουσικά. **Στα δεκαέξι του, ο Σκαλκώτας θα πάρει το πρώτο βραβείο και το χρυσό μετάλλιο και το δίπλωμα μουσικού στο βιολί.**

Δεκαεπτά χρονών ο νεαρός Σκαλκώτας παίρνει **μια υποτροφία** και πάει στο **Βερολίνο**, για να συνεχίσει τις σπουδές του στη μουσική. Τρία χρόνια μετά αποφασίζει να γίνει συνθέτης δίπλα στο μεγάλο δάσκαλο **Κουρτ Βάιλ**. Αργότερα, θα μαθητεύσει δίπλα σε έναν άλλον μεγάλο δάσκαλο, τον **Σαίμπεργκ** και ο δάσκαλος του θα τον ξεχωρίσει και θα τον κατατάξει ανάμεσα στους καλύτερους μαθητές του.

Έτσι γίνεται ... Για να γίνει κάποιος σπουδαίος μουσικός πρέπει να γίνει μαθητής όχι μόνο ενός δασκάλου αλλά πολλών.

Λίγο πριν γίνει τριάντα χρονών, παίρνει τα ακούσματα από τα δημοτικά

τραγούδια της μητέρας του, τα παντρεύει με τις καινούργιες μουσικές του γνώσεις και έτσι αρχίζει να συνθέτει όχι έναν, αλλά **36 Ελληνικούς Χορούς**.

Στο μεταξύ, πυκνό σκοτάδι πολέμου έχει αρχίσει να σκεπάζει το Βερολίνο.

Η άνοδος του Χίτλερ στην εξουσία αρχίζει να καταστρέφει κάθε μορφή τέχνης.

Το περιβάλλον που ζει γίνεται όλο και πιο αφιλόξενο και έτσι ο Σκαλκώτας

αντιλαμβάνεται ότι έχει έρθει ο καιρός να αποχαιρετήσει τη Γερμανία

και να επιστρέψει στην **Ελλάδα** με την επιθυμία να μοιραστεί τις λαμπρές σπουδές του, την εμπειρία του και τις γνώσεις του.

Όταν όμως φτάνει στην **Αθήνα**, συναντά μουσικούς που είναι πολύ εχθρικοί

απέναντι του, γιατί απλά

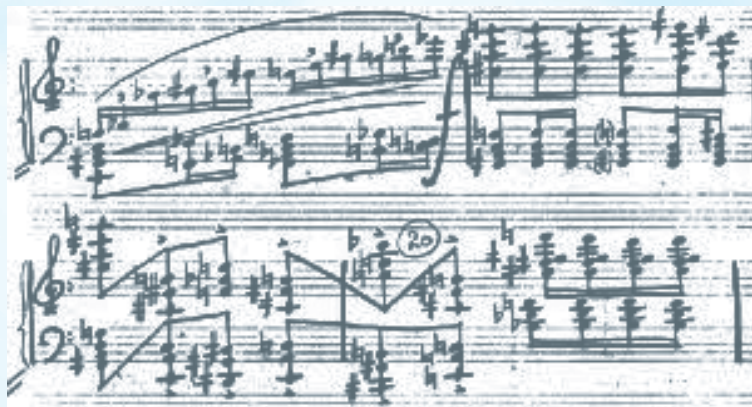
είναι καλύτερος από

αυτούς, με αποτέλεσμα

να του καταστρέφουν

κάθε επαγγελματική του

προσπάθεια.

Μετά από πολλές δυσκολίες, βρίσκει μία θέση βιολιστή στην τελευταία σειρά μίας ορχήστρας.

Σε πείσμα όλων αυτών των καταστάσεων δεν παρατάει τη μουσική και βασισμένος στο δωδεκαφθογγικό σύστημα με το οποίο έγραφε μουσική ο δάσκαλός του Σαίνπεργκ συνθέτει νέες μουσικές για πνευστά όργανα, για φωνή, για βιολί, για πιάνο αλλά και μικρές ορχήστρες. Επίσης γράφει κι άλλες δυο μουσικές, πολύ μελωδικές, που τους δίνει τα ονόματα **«Επιστροφή του Οδυσσέα»** και **«Θάλασσα»**.

Επίσης, επειδή αγαπά πολύ

τη λαϊκή μουσική, αποφασίζει να πάρει μια ρεμπέτικη μελωδία και να τη συνταιριάξει με τις νέες μουσικές του ιδέες. Έτσι συνθέτει το κονσέρτο για δύο βιολιά.

Δυστυχώς, όμως, το νήμα της ζωής του κόβεται εντελώς ξαφνικά, όταν γίνεται 45 χρονών.

Δύο μέρες αργότερα γεννιέται ο δεύτερος γιος του. **Ο Νίκος Σκαλκώτας δεν πρόλαβε να δει το παιδί του, όπως δεν πρόλαβε να δει ούτε τα έργα του να παίζονται, ούτε να θαυμάζονται.**

One cold morning the strange water dragon plunged into the deep blue sea to hide and as he was swimming and listening to the music sounds from the two cities, he devised a tedious plan with the purpose of destroying these wonderful musical combinations and all musical games which were inspired by this artistic communication of those cities.

This is what he did:

The next morning, before the sun rises, he flew three times over the two cities and started blowing a strange “ White wind” to the castles and the bridge which was standing among them. Those, who saw this terrible white Wind, recognized it but it was too late to do something. The steam of Jealousy flavored with the vapor of Discord, so was its name, was overdoing across the bridge which connected the two cities and soon covered all the area of the tale.

Within a few hours the residents of the cities began to envy each other, one town to decry the music of the other town... and unfortunately all sort of disgraceful events occurred one after the other. But in this perfect plan of the white wind, the Dragon of the story had not reckoned a small detail in.

**The resistance
of the children
from both cities!**

As you see,
he considered them young,
weak
and insignificant.

A young brave boy who lived there and was called Nikos Skalkottas watching the vapor of jealousy and discord which had transformed all his friends from nice people to jealous and arrogant personalities, decided to take action .

The next evening he met in secret a wise seagull, in the church town of Saint Paraskevi and asked for help. The wise seagull advised him to ask for help from his grandfather who was one of the musicians of the Wind Band of the Philharmonic Orchestra of the one city.

So he followed his advice. The next day Nikos's grandfather explained to him that the Dragon had turned into a bad one because nobody had ever shown him what music could do, what gentle feelings and nice ideas can be born from art and he proposed an idea that could beat the steam trick of the Dragon in a magical way.

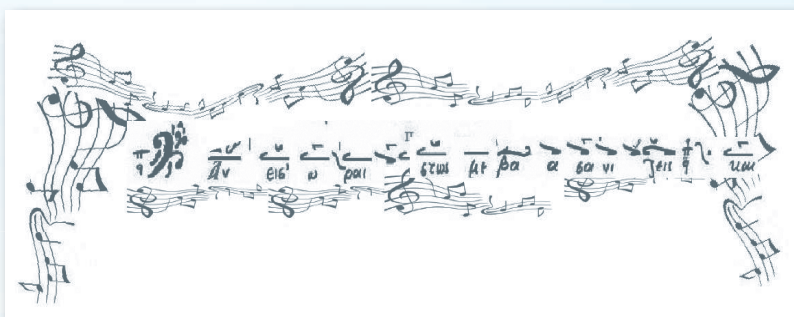
The unique creation of a different bridge.

An invisible bridge made from strong materials, such as those of love, solidarity, many papers with music notations of do, re, mi, fa, sol, la, si and pá, vû, ghá, dhê, kê, zô, nê, melodies from classical music, Byzantine chants and rhythms from folk music called "Dimotiki mousiki".

As you see, those materials were unknown for the Dragon because of its personal culture and knowledge.

When the clock sounded 7 o' clock, little Nick met, secretly from the Dragon, all the children from both cities, the seagulls who lived on the beautiful belfry of the church of Saint Paraskevi which was envied over the years and centuries, the Moon and the friends of his grandfather who were musicians in the Philharmonic orchestra too and they began to create this different bridge in the most peculiar way.

Thus, the next dusk, the seagull after it had flown three times around the bell tower of Saint Paraskevi, having carried in its beak all the colourful ribbons of musical fairy tales and spread them across the castles of both towns, following a compass that had the part of the North the Music Compositions, in the South East the Music

Notations,

in the east the Families of the Musical Instruments and in the West the Songs.

An hour later the moon came, which wove upon the threads, with its silver clouds more ribbons from stardust so as to make this bridge more stable.

As you can see, the Dragon of our tale, because he had no idea neither of music, nor of painting, fairy tales or music instruments, could not see anything of what was happening and continued to be incurious in the presentation and the movements of the children.

So the children from both cities began to communicate through this bridge and until all the tunes of the story to be heard, the children were able to meet and breath the fresh air of friendship and solidarity and exchange not only their music, but their paintings and their musical games as well.

Little Nikos was right; the compounding of music genres had made something very stable and very high...a human bridge of communication!

When the parents and the teachers realised that their children were able to build such a bridge, they went to the Red House that hosted red balloons; they filled them with their own desires, memories and dreams and sent them to decorate their bridge.

After such beautiful words and feelings that had been heard, the Dragon realized the failure of his plans. So, out of anger, he decided to dive into the narrow part of the sea of our tale and hid forever amid the depths

And since then he swims up and down, and up again - creating undercurrents that lure the water flow every 6 hours and if you think we lie to you, you can always come and check by yourselves!

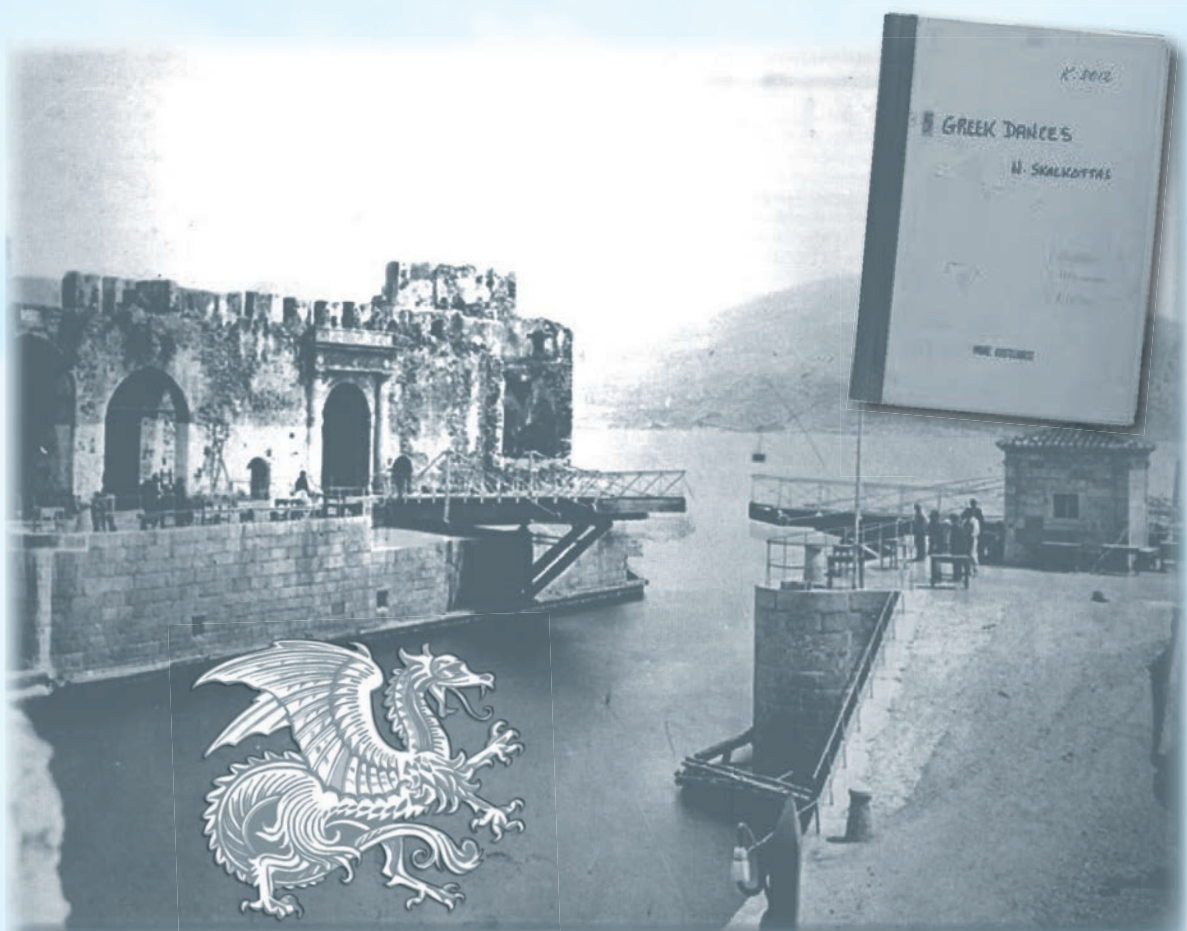

Years later the little boy, Nikos Skalkottas observing the sea currents from the bridge of the fairy tale named **Bridge of Evripos** ... very strange name don't you think...? created his own unique music not only with 7 notes but with 12 along with two great music teachers Kurt (Kurt Weill) and Arlond (Arlond Schoenberg)

As the years went by, the hero of our story continued to believe in musical bridges and continued to fight dragons, even in old age.

So he decided to study music and become a composer. Soon he composed **36 Greek Dances** for orchestra to honor the people of these cities.

And like all fairy tales **they all lived well, ever after, and so did we**, because we read the story of the **Different bridge** and learned that through music, cooperation and solidarity we can defeat all kind of Dragons, no matter how terrible they are!

BIOGRAPHY OF NIKOS SKALKOTTAS

[From The Friends of NIKOS SKALKOTTAS ' S Music Society]

Nikos Skalkottas was born in Halkis in 1904 and died in Athens in 1949. At an early age he started violin lessons with his musician father and uncle.

He continued studying at the Athens Conservatory and graduated in 1920.

From 1921 to 1933 he lived in Berlin, where he first took violin lessons with Willy Hess.

In 1923 he decided to give up his career as a violinist and become a composer. He studied composition with Paul Kahn, Paul Juon, Kurt Weill, Philipp Jarnach and Arnold Schönberg. In 1933, when Hitler came to power, Skalkottas returned to Athens, where he earned a living playing in different orchestras. Skalkottas's early works, most of which he wrote in Berlin and some of those written in Athens, are lost.

The earliest of his works available to us today are dating from 1922-24 and are piano compositions as well as the orchestration of «Cretan Feast» by Dimitris Mitropoulos.

Among the later works written in Berlin are the sonata for solo violin, several works for piano, chamber music and some symphonic works. During the period 1931-1934 Skalkottas did not compose anything. He started composing again in Athens continued until he died. His works comprise symphonic works (Greek Dances, The symphonic overture Return of Ulysses, The fairy drama Mayday Spell, The second symphonic suite, the ballet The Maiden and Death, The Classical Symphony for winds, a Sinfonietta and several concertos), Chamber music works, as well as vocal works and music pieces for solo instrument.

Skalkottas died unexpectedly in 1949, leaving some symphonic works with incomplete orchestration.

Besides his musical work, Skalkottas compiled an important theoretical work, consisting of several «musical articles», a treatise on orchestration, musical analyses etc. Skalkottas soon shaped his personal features of musical writing so that any

influence of his teachers was soon assimilated creatively in a manner of composition that is absolutely personal and recognizable.

Thus - in view of his works available to us - Skalkottas' evolution as a composer follows certain invariable axes that define his confrontation with the historical, technical and musical challenges of his epoch, throughout his life.

He founded his compositional self-sufficiency and his compositional contemplation on his own forces. He remained, to the end, an «honest» musician. Although he came to know Schönberg's dodecaphonic system, Skalkottas shaped his own dodecaphonic idioms and also wrote tonal works using specific tonal idioms, but remaining recognizable to the end and always writing original works that stand up quite high on the compositional scale. Skalkottas's music that is known to us today, classifies him as one of the greatest composers of the twentieth century and, definitely, the greatest Greek composer of his time.

While he was still alive, his music remained relatively unknown.

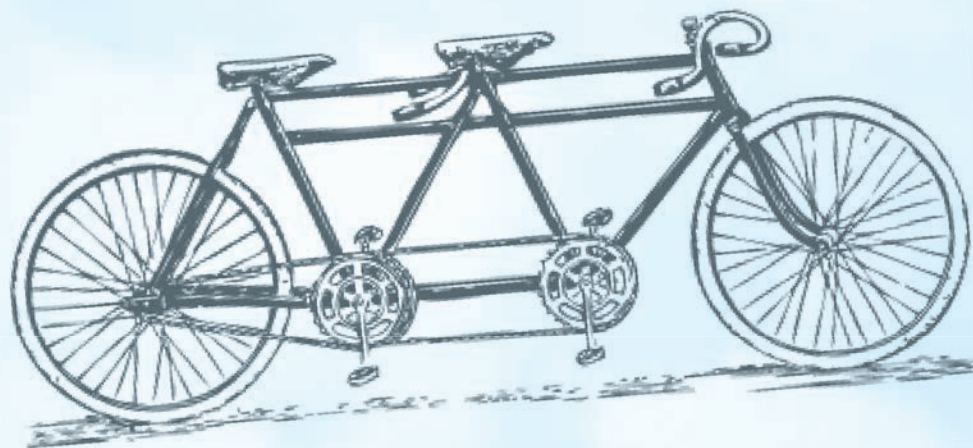
After his death, thanks to the efforts of a group of friends of the composer with the

dominant figure of Yiannis Papaioannou, Skalkottas's musical work became more known. Around 1954-55, when his music was first performed abroad, the composer took place among the most important composers of the mid-war dodecaphonic avantgarde. Since then, Skalkottas's name has always been part of the contemporary scene, sometimes more so sometimes less so, depending on the initiatives taken by - mainly - the Greek side. Within Greece itself, the «Greek Dances» remained for a long time the best known of his works.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΠΑΕΙ ΣΧΟΛΕΙΟ

Εκπαιδευτικές Δραστηριότητες,
συνοδευτικές
της διαθεματικής, εκπαιδευτικής συναυλίας

Πριν τη Συναυλία

Το παιχνίδι των μεταμορφώσεων

Επιλέγουμε τρία μουσικά κομμάτια του Ν. Σκαλκώτα, ένα κομμάτι με χαρούμενο χαρακτήρα (π.χ. Κρητικός Χορός), ένα άλλο κομμάτι με έκδηλα τα έντονα ρυθμικά στοιχεία (π.χ. Ηπειρώτικος) και τέλος ένα κομμάτι πιο λυρικό (π.χ. Θάλασσα).

Τα παιδιά ακούνε τα συγκεκριμένα μουσικά κομμάτια και συζητούν τι αισθάνονται. Στη συνέχεια καλούμε τα παιδιά να σταθούν όρθια και τα προτρέπουμε να γίνουν αέρας ακούγοντας τον Κρητικό Χορό.

Στη συνέχεια, καλούμε τα παιδιά να καθίσουν κάτω και τα προτρέπουμε να φανταστούν ότι μεταμορφώθηκαν σε φωτιά που άλλοτε ηρεμεί και άλλοτε δυναμώνει και καίει τα πάντα με ακρόαση του Ηπειρώτικου Χορού.

Τέλος προτείνουμε στα παιδιά να εκφραστούν δημιουργικά ακούγοντας το τρίτο μουσικό κομμάτι – Θάλασσα προτρέποντας τα φανταστούν ένα υδάτινο περιβάλλον σε ένα ελληνικό νησί.

Μετά από τη Συναυλία

*Ξαναδιαβάζω το παραμύθι ... Ακούω μουσική...
Παίζω κινητικά... Δημιουργώ εικαστικά ...*

Κατά την επαναφήγηση του παραμυθιού μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα ίδια ή παρεμφερή ηχητικά παραδείγματα συνοδευμένα με ρυθμικά *ostinati* από την πλευρά των παιδιών.

Επίσης, θα μπορούσαμε να συνδυάσουμε τεχνικές παραδοσιακού Θεάτρου Σκιών για να αναδείξουμε εικόνες, σκηνές και φιγούρες που ξεπηδούν από τη σκιά με στόχο να κεντρίσουμε τη φαντασία των παιδιών και να διευκολύνουν την ακροαματική διαδικασία της μουσικής.

Σαν υλικό επιλογής προτείνουμε: Το Θαλάσσιο Δράκο του παραμυθιού, μουσικά κείμενα με παρασημαντική μουσική σημειογραφία, μουσικές παρτιτούρες [Δυτική μουσική γραφή], περιγράμματα Ιερών Ναών, γέφυρες και φρούρια, γλάρους, φεγγάρια, αστέρια και μουσικά όργανα

Παιχνίδι με τις Λευκές Μάσκες

Στη σκηνή όπου οι κάτοικοι των δύο πολιτειών αρχίζουν να ζηλεύουν ο ένας τη μουσική του άλλου θα μπορούσαμε να κατασκευάσουμε Λευκές Μάσκες, οι οποίες συμβολικά μας παραπέμπουν σε απρόσωπες προσωπογραφίες, για να τις δώσουμε στα παιδιά προκειμένου να δραματοποιήσουν βιωματικά συγκεκριμένη σκηνή του παραμυθιού.

Προτεινόμενες οδηγίες. Χωρίζουμε τα παιδιά σε ζευγάρια Α και Β .

Ο Α και ο Β φορούν τη Λευκή Μάσκα και στρέφονται ο ένας απέναντι στον άλλον, με μια νοπή γραμμή ανάμεσά τους. Στηρίζοντας ο καθένας τα χέρια του στους ώμους του άλλου .

Συνοδεία μουσικής αρχίζουν να σπρώχνουν ο ένας τον άλλον χωρίς όμως να έχουν σκοπό να ρίξουν το συμπαίκτη τους ή να περάσουν τη νοπή γραμμή. Μας ενδιαφέρει να καταφέρουν τα παιδιά να ισορροπήσουν ως αντίρροπες δυνάμεις. Επαναλαμβάνουμε το μουσικό παιχνίδι δοκιμάζοντας καθιστοί πλάτη με πλάτη, κεφάλι με κεφάλι ή παίζοντας ταυτόχρονα κρουστά μουσικά όργανα.

Μια γέφυρα στη παλάμη μου

Στη σκηνή που ο μικρός Νίκος δημιουργεί τη Γέφυρα της Αγάπης και της Αλληλεγγύης προτείνουμε το παρακάτω βιωματικό παιχνίδι προκειμένου να αναδείξουμε αυτές τις ιδέες. Χωρίζουμε τα παιδιά σε δύο ομάδες Α και Β οι οποίες αντιστοιχούν στους κατοίκους των δύο πολιτειών. Με συνοδεία μουσικής, τα παιδιά σχηματίζουν δύο

γραμμές. Η μία απέναντι στην άλλη, όπου νοητά τις χωρίζει η θάλασσα. Κατόπιν όλοι γυρίζουν προς τα έξω και πιάνονται από το χέρι [κάθε γραμμή χωριστά].

Στη μία άκρη των δύο γραμμών βρίσκεται ένα παιδί που θα υποδυθεί τον μικρό Νίκο, ο οποίος μόλις σφίξει τα χέρια των δύο πρώτων παιδιών από τις ομάδες Α και Β, θα σφίξουν και αυτά με τη σειρά τους το χέρι του διπλανού τους μέχρι να φτάσει το “Μήνυμα της αγάπης και της αλληλεγγύης” στην τελευταία παιδική παλάμη. Με αυτό το βιωματικό παιχνίδι μέσω της αφής και της μουσικής ακρόασης προσδοκούμε να παρουσιάσουμε βιωματικά την ενσυναίσθηση της “αλληλεγγύης”.

12 Προτεινόμενες Διαθεματικές Προσεγγίσεις στη σχολική ζωή

- 1] Τα παιδιά αναζητούν πληροφορίες στο διαδίκτυο για τη παρασημαντική γραφή και αναζητούν μουσικά παραδείγματα - [Μουσική]
- 2] Τα παιδιά αναζητούν πληροφορίες στο διαδίκτυο για τη Δυτική μουσική γραφή και τον Guido D' Arezio και αναζητούν μουσικά παραδείγματα [Μουσική]
- 3] Τα παιδιά αναζητούν πληροφορίες στο διαδίκτυο για τα είδη της ορχήστρας και αναζητούν μουσικά παραδείγματα - [Μουσική]
- 4] Τα παιδιά αναζητούν πληροφορίες στο διαδίκτυο για φαινόμενο των Θαλάσσιων Ρευμάτων του Πορθμού του Ευρίπου.- [Φυσική]
- 5] Τα παιδιά αναζητούν πληροφορίες στο διαδίκτυο για το Σκαλκώτα. Ακούνε τα έργα του.- [Πληροφορική- Μουσική]
- 6] Τα παιδιά γνωρίζουν τα καλλιτεχνικά ρεύματα της εποχής του μεσοπολέμου και τους κυριότερους εκπροσώπους τους.- [Ιστορία- Μουσική]
- 7] Τα παιδιά δραματοποιούν το παραμύθι [νηπιαγωγείο και δημοτικό] Μια Γέφυρα Αλλιώτικη από τις Άλλες - [Θεατρική Αγωγή]
- 8] Παραγωγή περιγραφικού κειμένου. Προφορική – γραπτή έκφραση συναισθημάτων. - [Γλώσσα]
- 9] Τα παιδιά ζωγραφίζουν το παραμύθι – τα συναισθήματά τους. -[εικαστικά]
- 10] Τα παιδιά κατασκευάζουν φιγούρες θεάτρου σκιών για να παρουσιάσουν το παραμύθι Μια Γέφυρα Αλλιώτικη από τις Άλλες . - [εικαστικά]
- 11] Ο τόπος καταγωγής ενός Συνθέτη -τα πολιτιστικά κέντρα της Ευρώπης την εποχή εκείνη.- [Γεωγραφία]
- 12] Λύνω προβλήματα με τις ημερομηνίες γέννησης των μουσικών συνθέσεων του Νικού Σκαλκώτα -[Μαθηματικά].

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ 1

Ακούμε το παραμύθι και αφηγούμαστε με λίγα λόγια την ιστορία του.

Στη συνέχεια αναγνωρίζουμε και καταγράφουμε τα δραματικά στοιχεία του παραμυθιού (χώρος, χρόνος, πρόσωπα, δράση, διάλογος σύγκρουση).

Σχολιάζω το ρόλο που παίζουν τα μουσικά όργανα και η μουσική στην εξέλιξη της ιστορίας.

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ 2

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ "ΕΙΜΑΙ Ο ΔΡΑΚΟΣ"

Χρόνος 5 λεπτά - Αριθμός παιδιών 8 κάθε φορά

Οδηγίες: Ας φτιάξουμε όλοι μαζί το σώμα του Δράκου. Κάποιος θα είναι το κεφάλι, κάποιος η ουρά και οι υπόλοιποι ο κορμός.

Ας κινηθούμε και ας χορέψουμε μαζί με τη μουσική λέγοντας έμμετρα όλοι μαζί:

*- Είμαστε ο Δράκος που φουά
Φλόγα δε βγάζω στα φανερά
Μόνο μια άσπρη ζεστή φωτιά
που δikhόνοια και ζήλια σκορπά.*

Σε κάθε επανάληψη του παιχνιδιού χρησιμοποιώ διαφορετικό μουσικό παράδειγμα επιμένοντας στην επιλογή των μουσικών του 20ου αιώνα με ρυθμική συνοδεία κρουστών

Α' επιλογή

Β' επιλογή

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ 2 Ο ΓΛΑΡΟΣ ΚΑΙ Η ΚΥΡΑ ΣΕΛΗΝΗ

Αντικείμενα Μπλε κορδέλες, κάρτες με μουσικά κείμενα παρασημαντικής και Δυτικής μουσικής γραφής, χρωματιστά μανταλάκια.

Χρόνος 5 λεπτά - Αριθμός παιδιών 4 Πρόσωπα – ρόλοι 3 Γλάροι και η κυρά - Σελήνη.

Δραματοποιώ την παρακάτω αφήγηση ...

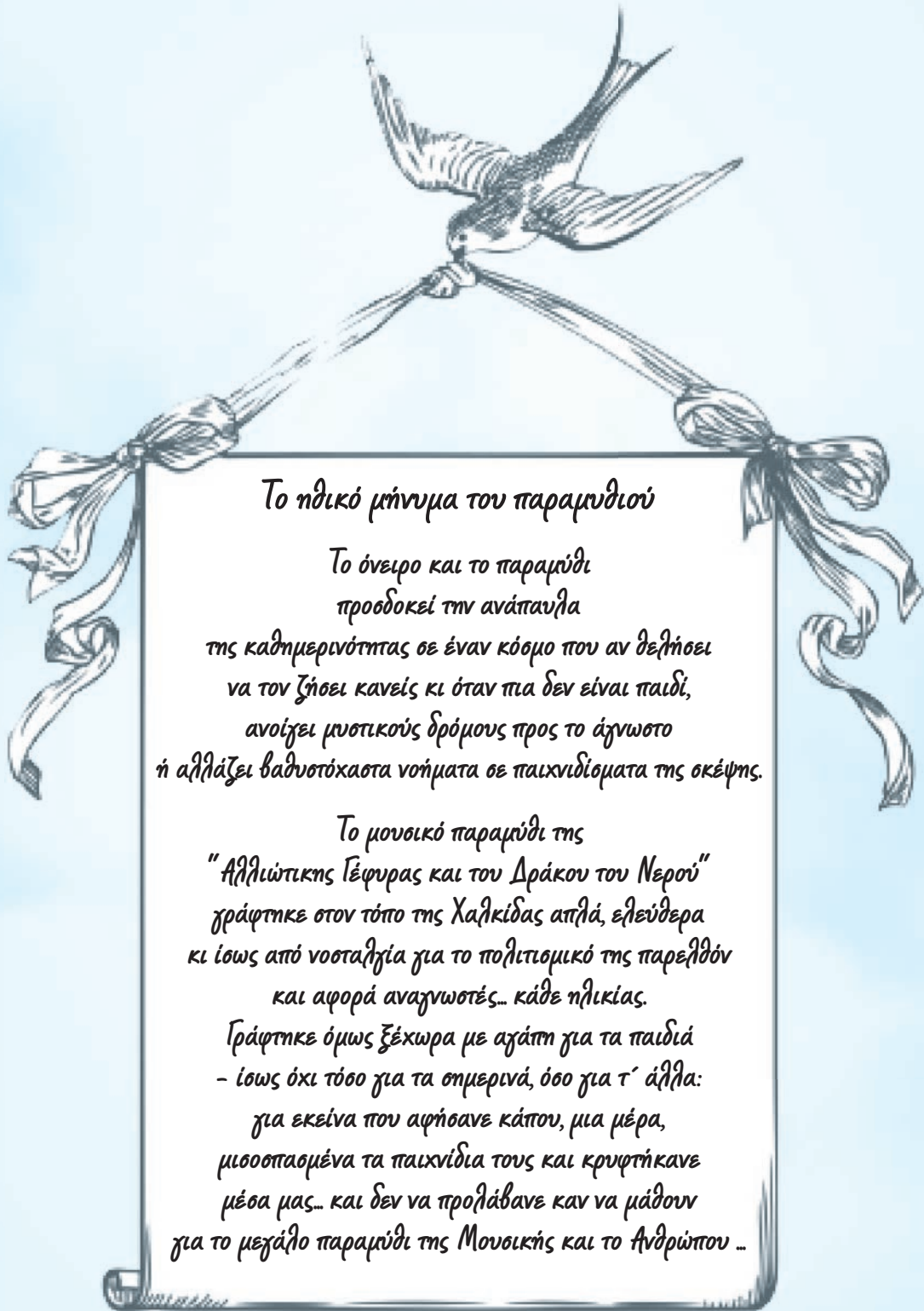
Ο Γλάρος παίρνει στο ράμφος του τις μπλε κορδέλες και τις απλώνει στα απέναντι κάστρα των δύο πολιτειών. Έρχεται κι η κυρά - Σελήνη να πλέξει πάνω στις κορδέλες με τα συννεφομανταλάκια της μουσικές κι από τις δύο πολιτείες.

Στο τέλος κάθε μαθήματος καθόμαστε σε κύκλο και αξιολογούμε τις δραστηριότητες, (π.χ. ΑΡΙΣΤΑ - ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ – ΜΕΤΡΙΑ)

ή

Ευχαριστήθηκα τη συνεργασία με την ομάδα - Κατανόησα τη σημασία των παιχνιδιών του αυτοσχεδιασμού - Ανταποκρίθηκα στις δραστηριότητες των παιχνιδιών εύκολα/ δύσκολα.

Επίδοχος...

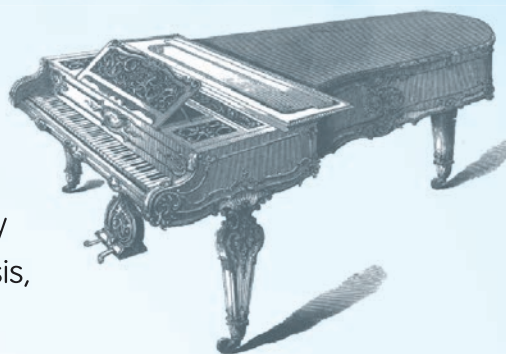
Το ηθικό μήνυμα του παραμυθιού

Το όνειρο και το παραμύθι
προσδοκεί την ανάπαυλα
της καθημερινότητας σε έναν κόσμο που αν θελήσει
να τον ζήσει κανείς κι όταν πια δεν είναι παιδί,
ανοίγει μυστικούς δρόμους προς το άγνωστο
ή αγγιάζει βαθυστόχαστα νοήματα σε παιχνιδίσματα της σκέψης.

Το μουσικό παραμύθι της
"Αθλιώτικης Γέφυρας και του Δράκου του Νερού"
γράφηκε στον τόπο της Χαλκίδας απλά, ελεύθερα
κι ίσως από νοσταλγία για το πολιτισμικό της παρελθόν
και αφορά αναγνωστές... κάθε ηλικίας.
Γράφηκε όμως ξέχωρα με αγάπη για τα παιδιά
- ίσως όχι τόσο για τα σημερινά, όσο για τ' άλλα:
για εκείνα που αφήσανε κάπου, μια μέρα,
μισοσπασμένα τα παιχνίδια τους και κρυφτήκανε
μέσα μας... και δεν να προλάβανε καν να μάθουν
για το μεγάλο παραμύθι της Μουσικής και το Ανθρώπου ...

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Η Βάνα Παπαϊωάννου αποφοίτησε από το Ελληνικό Ωδείο Αθηνών όπου σπούδασε πιάνο με τον ειδικό μελετητή του Ν. Σκαλκώτα, Κ. Δεμερτζή ενώ το 2003 περατώνει τις μουσικές σπουδές της, στο πρόγραμμα Master of Arts In Music του University of Indianapolis με καθηγητές τους Yorgos Manassis, John Modinos, Emanuel Piculas & Alla Halapsis.

Από δεκαετίας και πλέον εργάζεται σαν πιανίστα και μουσικοπαιδαγωγός στο Εργαστήρι Καλλιτεχνικής Παιδείας με έδρα το Βασιλικό Χαλκίδας, σε σχολεία της Α/Βάθμιας εκπαίδευσης, στα Ιδ. Εκπαιδευτήρια ΑΛΦΑ, στο ΙΕΚ PRAXIS και στο ΙΕΚ PLUS τμ. ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, στο Ωδείο Μαρσούας και στη Νεανική Εστία του Ι.Ν. Αγίου Αθανασίου Πολυδρόσου Αμαρουσίου και το Δημοτικό Ωδείο Αμαρουσίου. Είναι εκπαιδευτικός συνεργάτης της Εστίας Γνώσης και Πολιτισμού Χαλκίδας στα προγράμματα τηλεκπαίδευσης για το μάθημα της μουσικής, συνεργάτης της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Δήμου Χαλκιδέων και ιδρύτρια του Piano Ensemble PHILOXENIA. Ανήκει επίσης στο μητρώο αξιολογητών και εμπειρογνομώνων του ΕΟΠΠΕΠ.

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

2004 «Ν. ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ ... ΕΝΑΣ ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΣΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ». Βιογραφική παρουσίαση του ομώνυμου συνθέτη για παιδιά.- ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ.

2009 «Ο ΜΟΤΣΑΡΤ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ» Επετειακό λεύκωμα για το έτος Μότσαρτ. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΑΔΕΙΑΣ.

2011 «Η Μαρία Κάλλας στην Ιθάκη του Κ. Καβάφη» Εκπαιδευτική Βαλίτσα με θέμα τον κόσμο της όπερας, για μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης - Εκπαιδευτήρια ΑΛΦΑ.

2013 “Η μουσική αφηγείται ιστορίες... Ταξίδι στο μαγικό κόσμο του Μπαρόκ” Εκπαιδευτικό πρόγραμμα τηλεκπαίδευσης με θέμα τη μουσική Μπαρόκ, για μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης – Εστία Γνώσης και Πολιτισμού.

2014 “ΜΙΑ ΓΕΦΥΡΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ” ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ για παιδιά του δημοτικού σχολείου με θέμα τη μουσική προσωπικότητα του Νίκου Σκαλκώτα και τη μουσική σημειογραφία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Γιώργος Χατζηνίκος, Νίκος Σκαλκώτας Μια ανανέωση στην προσέγγιση της μουσικής σκέψης και ερμηνείας, Αθήνα: Νεφέλη, 2006

Γιώργος Ζερβός Ο Νίκος Σκαλκώτας και η ευρωπαϊκή παράδοση των αρχών του 20ου αιώνα, Αθήνα: Παπααργυρορίου-Νάκας, 2001

Χάρης Βρόντος Για τον Νίκο Σκαλκώτα, Αθήνα: Νεφέλη, 1999

Jaklitsch, Nina- Maria,

«Μανώλης Καλομοίρης, Νίκος Σκαλκώτας, Χαρίλαος Περπέσσας- Έλληνες μουσουργοί του είκοστού αιώνα μεταξύ της ελληνικής παράδοσης και του “δυτικού” μοντερνισμού»,στό: Πρακτικά του Α' Ευρωπαϊκού Συνεδρίου Νεοελληνικών Σπουδών.

[Τόμοι Α' και Β']

Ό Έλληνικός Κόσμος ανάμεσα στην Άνατολή και τη Δύση 1453-1981, Τόμος Β', Βερολίνο, 1999,

International Feinberg - Skalkottas Society

Διεθνής Δισκογραφική Κυκλοφορία Με Έργα Του Νίκου Σκαλκώτα
- Άρθρο στα ΝΕΑ

Κονσέρτο για δύο βιολιά (σύνθεση:1944-το πρώτο έργο Νεοελληνικής κλασικής μουσικής που χρησιμοποιεί το ρεμπέτικο τραγούδι Θα πάω εκεί στην αραπιά του Βασίλη Τσιτσάνη «ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ - ΣΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ» εκπομπή Παρασκευή ΕΡΤ[1]

